ת"פ 27734/06/18 – מדינת ישראל,באמצעות שלוחת תביעות ראשון לציון נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 27734-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות שלוחת תביעות ראשון לציון

נ ג ד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד אלברט זמנסקי

בשם הנאשם: עו"ד אלעד גויגולד

<u>גזר דין</u>

ביום 28.11.19 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית. הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מבחן, תוך שההגנה ביקשה כי במסגרת התסקיר תיבחן האפשרות להאריך מאסר מותנה בר הפעלה.

כתב אישום מתוקן

1. בעת הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים והורים לשני פעוטות (בן שנה וחמישה חודשים ובן חודש (להלן: הילדים)). בצהרי יום 21.12.17, בעקבות ויכוח שפרץ בין בני הזוג, הגיעה המתלוננת עם הילדים אל בית הוריה. אביה של המתלוננת מסר לנאשם כי יוכל לפגוש את בנו לאחר השעה 20:00. בהמשך, שלח הנאשם מסרון למתלוננת בו הודיע כי יגיע לאסוף את בנם בשעה המדוברת. המתלוננת לא השיבה לפנייתו.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

מאוחר יותר באותו היום, בשעה שהמתלוננת שהתה עם הילדים בבית הוריה, הגיע הנאשם למקום, התקרב עם מכוניתו למרפסת הבית, טיפס על הרכב, משם אל המרפסת, ונכנס אל פְּנים הבית, ללא קבלת רשות מאיש. מייד ובסמוך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה, סטר בפניה ובעט ברגליה, כל זאת בנוכחות אמה וילדיהם של בני הזוג. הנאשם הטיח במתלוננת כי לא תיקח ממנו את הילדים, איים עליה באומרו כי אין לו מה להפסיד, וכי יישב בכלא 20 שנה. בהמשך לכך נשא הנאשם את הילדים בידיו ואיים על המתלוננת כי יהרוג אותה.

תסקיר שירות המבחן

2. תסקיר מיום 20.5.20: הנאשם בן 30, מצוי בהליכי גירושים מהמתלוננת. כאמור, אב לשני ילדים קטנים, מתגורר בגפו ומתפרנס מעבודתו כשרברב. קצינת המבחן סקרה את תולדותיו ונסיבות חייו של הנאשם, התמודדותו עם קשיים בתקופת נערותו, בעת שירותו הצבאי (החל כלוחם אך לא השלים שירות סדיר. נדון למאסר לאחר נפקדות ממושכת שביצע, לדבריו כדי לסייע בפרנסת המשפחה, ולאחר מכן הופסק שירותו) ובחייו כעת, בין היתר, על רקע משבר משפחתי שפקד אותו ומשפיע על חייו עד היום. לחובתו הרשעה קודמת בעבירות אלימות כלפי אותה המתלוננת, אז התקשה שירות מבחן להתרשם כראוי ממנו ומבת הזוג, מאחר שהשניים מיעטו לשתף פעולה, והנאשם אף שלל בעייתיות בהתנהגותו.

בהליך דנן המצב דומה. הנאשם צמצם מחלקו באירוע, שלל חלקים מהותיים מהמעשים בהם הורשע, הכחיש כי דחף את המתלוננת, סטר לה ובעט בה, תיאר את הסיטואציה כאירוע אלימות הדדי, ותלה את בחירותיו והתנהגותו העבריינית בסערת הרגשות בה היה נתון לנוכח התבטאויותיה של המתלוננת כלפיו, לפיהן לא יוכל לראות את ילדיו, כך לדבריו. הנאשם שלל את עמדת שירות המבחן לפיה הוא מתנהל מתוך דפוסים אלימים, ובצד זאת הכיר בקשיי תקשורת אל מול המתלוננת, והביע נכונות לקבל סיוע בהיבט זה. בשיחה שערכה קצינת המבחן עם המתלוננת, סיפרה האחרונה על מספר אירועים בהם נהג הנאשם באלימות כלפיה, ושבעקבותיהם פנתה לרשויות החוק. לדבריה, כיום איננה חשה מאוימת מהנאשם, ומעוניינת לסיים את הליך הגירושים באופן מכובד.

כגורמי סיכון הפנתה קצינת המבחן להרשעתו הקודמת של הנאשם, אשר ביצע את מעשיו חרף הרשעה קודמת, כשלא נרתע מסנקציה עונשית התלויה כנגדו. היא עמדה על קיומם של נוקשות מחשבתית, קשיי ההתנהגות וקשיים בשליטה עצמית, אשר באים לידי ביטוי במצבי פגיעה או תסכול. הנאשם צמצם וטשטש דפוסיו האלימים, התקשה לקחת אחריות על מעשיו והתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלוננת. כן ציינה את הליך הגירושים המעצים את הקושי הרגשי עבור הנאשם, באופן שעלול לגרום לחזרה על אותם דפוסים. כגורמי סיכוי הזכירה את מאמציו של הנאשם לתפקד כהורה ראוי לילדיו, הדאגה שמגלה כלפיהם, שיתוף הפעולה עם שירות מבחן והבעת נכונות, גם אם ראשונית, להשתלב בטיפול בתחום אלימות זוגית. בנסיבות אלה המליצה קצינת המבחן לדחות את הדיון בארבעה חודשים על מנת לבחון אפשרות להשתלבות של הנאשם בטיפול ייעודי ובדיקת בשלותו להיעזר ולהסתייע בטיפול.

ראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

3. בדיון מיום 1.6.20 דחיתי את בקשת הנאשם לדחות את הטיעונים לעונש לצורך קבלת תסקיר משלים. עמדתי על עברו הפלילי של הנאשם - הרשעה בשני אירועי אלימות כלפי אותה בת זוג, בגינה תלוי נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן שישה חודשים; ההזדמנות שניתנה לנאשם לשנות מדרכיו, בה לא עמד; תוכן התסקיר - ממנו עולה כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו, וכפר במעשים בהם הודה והורשע לפניי. קבעתי כי תוכן התסקיר איננו מתיישב עם ההמלצה לדחות את הדיון כדי לבחון לאפשרות השתלבות של הנאשם בטיפול ייעודי. עם זאת, לפנים משורת הדין נעתרתי לבקשתו של ב"כ הנאשם לדחות את הדיון דחייה קצרה, בשל טענתו כי איננו ערוך לקיום הדיון.

4. ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה ביום 11.6.20. ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרשעותיו של הנאשם - לחובתו הרשעה קודמת בעבירות תקיפה סתם בנסיבות מחמירות - בן זוג, תקיפה גורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות - בן זוג והיזק לרכוש במזיד (עת/1), וגזר דין מיום 13.7.16 בו נדון הנאשם למאסר על תנאי בן שישה חודשים, בר הפעלה בענייננו, בגין עבירות אלימות שבוצעו כלפי אותה המתלוננת (עת/2). ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: שלמות גופן, נפשן וביטחונן של נשים בתא המשפחתי. לטענתו, הסגת הגבול טמנה בחובה סיכון פוטנציאלי להתלקחות בין הצדדים, ואכן, הנאשם תקף את המתלוננת באלימות פיזית ומילולית. ב"כ המאשימה טען לפגיעה בעוצמה בינונית בערכים המוגנים, ועתר לקבוע מתחם ענישה בין 9-18 חודשי מאסר בפועל (הפנה לפסיקה).

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה להרשעתו הקודמת של הנאשם, כאמור, מעשי אלימות שבוצעו באותה המתלוננת. לטענתו, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בהליך הקודם בדמות ענישה צופה פני עתיד, ובחלוף שנה וחצי בלבד שב וביצע את העבירות מושא ההליך דנן. כן הפנה לתסקיר המבחן ממנו עולה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, וחזר על קביעת בית המשפט, לפיה תוכנו השלילי של התסקיר איננו מתיישב עם ההמלצה שבסופו. הוא ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ועליהם להוסיף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

5. ב"כ הנאשם טען כי מעשי הנאשם נבעו מתוך דאגה ורצון לראות את ילדו, ולשיטתו אינם מצויים ברף חומרה גבוה. הפנה לכך שהמתלוננת לא נחבלה, שמדובר באירוע יחיד וקצר, ולאחריו המשיכו בני הזוג בחייהם המשותפים עד לאחרונה. כן ביקש ליתן משקל להחלטתו של הנאשם שלא לנהל הוכחות - הודייתו בבית המשפט, ובכך חסך מהמתלוננת ומבני משפחתה את מעמד העדות בפני בית המשפט.

ב"כ הנאשם טען, כי בניגוד לאמור בתסקיר, הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהגותו האלימה. לדבריו, התנהלותו של הנאשם מול שירות מבחן לוּוְתה בקשיים מצדו, בין השאר בשל תחושת בושה שאפפה אותו. הוא סיפר כי הליך הגירושים אותו חווה הנאשם, כמו גם מות אביו לפני מספר שנים, טלטלו את עולמו. בהקשר זה ביקש להפנות למסמך שהגיש (ענ/1), שאלון (דף יחיד, לכאורה מתוך מאמר מקצועי או מתוך כלי מחקר - לא הוסבר ולא הוגש) בו מפורטים אירועים העלולים להעלות את רמת המתח בחייו של אדם (גירושים ומות קרוב משפחה נזכרים ברשימת האירועים). ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר, ממנו ביקש ללמוד כי הנאשם מתפקד ומתמודד עם קשייו, ומביע נכונות להליך טיפולי. הוא ביקש מבית המשפט לקבוע מתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות (הפנה לפסיקה). אשר לעונש בתוך המתחם, ביקש כי בית המשפט ישקול פעם נוספת דחייה של הדיון לצורך טיפול,

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כהמלצת שירות המבחן, ולחלופין עתר להורות על הארכת המאסר המותנה.

הנאשם שב והודה במעשים בהם הורשע, טען כי אלו נבעו מקושי בשליטה בכעסים בגינו הוא מבקש טיפול, ולא מתוך כוונה לפגוע במתלוננת. אמר כי הוא מצטער על מעשיו ומבין את חומרתם.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מעשיו של הנאשם הופנו כלפי זוגתו דאז ואֵם ילדיו עת שהו בבית הוריה, בנוכחות אמה והילדים, אשר היו עדים לכל שהתרחש. הנאשם לא רק תקף את רעייתו באלימות פיזית ומילולית, אלא עשה זאת לאחר שנכנס לבית הוריה כאורח בלתי קרוא, חדר למקום במפתיע לאחר שטיפס לתוכו מהמרפסת. ניתן רק לשער את מידת הפליאה והפחד שאחזו בנוכחים בכלל ובילדים הקטנים בפרט (הנאשם סבור כי לנוכח גילם הצעיר של ילדיו במועד האירוע, הסיטואציה האלימה לא השפיעה עליהם. מסופקני). בכך פגע הנאשם במידה בינונית בזכותה של המתלוננת לשלמות גופה ובטחונה, עת הפעיל נגדה את נחת זרועו, דחפה, סטר לה ובעט ברגליה. כן פגע הנאשם בזכותם של כל בני הבית, ובהם ילדיו הפעוטות, לשלוות נפשם ולתחושת מוגנות בין כותלי הבית ובתוך התא המשפחתי.

7. בתי המשפט ביטאו פעם אחר פעם יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבני משפחתם. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

> "עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15)" (פסקה 12).

למדיניות הענישה בעבירות אלימות במשפחה בנסיבות חומרה בינונית ראו:

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, בנאשם נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16, להלן: עניין פלוני). הנאשם הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרא נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולא היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והנאשם. נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דוּבַּר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שרות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13). הנאשם הורשע בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה הימנית וגרם לה לסימן כחול. דוּבַּר באירוע יחיד, בנאשם נעדר הרשעות קודמות שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם על רקע הליך טיפולי שעבר ומתוך חשש לפגיעה בעיסוקו. בית משפט השלום בפתח תקווה (ת"פ 23775-01-10), כבוד השופטת (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את הנאשם וגזר את דינו לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור הנאשם נדחה.

ת"פ (שלום תל אביב - יפו) 55035-11-12 מדינת ישראל נ' פלונית (26.1.15). גזר דין בעניינה של נאשמת שהורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בן זוג לאחר שבעטה בפניו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות. הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות נידונה למאסר מותנה והתחייבות

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כספית.

ת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 מדינת ישראל נ' פלוני (10.6.14). הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג ובאיומים בכך שדחף את המתלוננת, נשך בלחייה וסטר לה, ובאירוע נוסף חבט בראשה וסטר לה. כן איים הנאשם על המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 4 חודשי מאסר לבין 12 חודשים בגין כל אחד מהאירועים. בהינתן הליך טיפולי ממושך שעבר הנאשם והמלצת שירות המבחן, נגזר עליו עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

8. סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הסגת גבול פלילית מלמדת על מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה עד מאסר בן מספר חודשים שניתן לרצותו בעבודות שירות. ראו רע"פ 9043/14 דניאל ברששת נ' מדינת ישראל (18.01.2015); עפ"ג (מחוזי מרכז) 28857-08-15 אהרון יפרח נ' מדינת ישראל (15.11.2015); ע"פ (מחוזי ת"א) 45925-02-15 חן מלקו נ' מדינת ישראל (08.06.2015); ת"פ (שלום ת"א) 4281-03-15 מדינת ישראל נ' סרגיי יפימצ'וק (04.03.2015).

9. אשר לעבירת האיומים, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע ממאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל. אין דין איומים ברצח כדין איומים סתמיים, אין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינתישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

10. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ותוך שנתתי דעתי לשילוב המַצְמית שבין חדירת הנאשם מהרחוב דרך המרפסת אל בין כותלי בית הוריה של המתלוננת, לשם הגיעה עם ילדיה בעקבות ויכוח עם הנאשם, לבין תקיפת המתלוננת בתוככי הבית, כשהיא חסרת אונים מול אִמהּ וילדיה הפעוטים שנאלצים לחזות באירוע (חלק מהאיומים בוצע כשהילדים הוחזקו בידיו של אביהם - הנאשם), מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

11. לקולא: הנאשם בן 30, לחובתו הרשעה קודמת יחידה, הודה בפניי ונטל אחריות על מעשיו, באופן שחסך מן המתלוננת ואִמהּ את מעמד המשפט. אזקוף לזכותו של הנאשם שיתוף פעולה (חלקי בלבד) עם שירות המבחן. כן נתתי דעתי לנסיבות חייו המפורטות בתסקיר, לקשיים שעבר, למאמציו להשלים את חוק לימודיו ולניסיונו לפרנס את משפחתו

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בעיסוק נורמטיבי מזה מספר שנים.

לחומרא: הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירות אלימות שבוצעו כלפי אותה המתלוננת, רעייתו ואם ילדיו. הנאשם הודה אמנם במעשיו בבית המשפט, אך דומה שלא הפנים את משמעות מעשיו וחומרתם. התסקיר מלמד על אדם שהתקשה לקחת אחריות על המיוחס לו, המשיך לכפור בעבירות האלימות בהן הורשע, לא הביע אמפתיה למתלוננת, וטען כי בין השניים התרחש "אירוע אלימות הדדי".

12. בהרשעתו הקודמת נהג בו בית המשפט במידת הרחמים, תוך שנתן לנאשם הזדמנות של ממש לשקם את דרכיו, הזדמנות אותה לא השכיל הנאשם לנצל, עת שב וביצע מעשים דומים כלפי אותה בת זוג. בניגוד לציפייה כי הנאשם יפיק תובנות מההליך הקודם, הנאשם דחה בשתי ידיים את ניסיונות העזרה שהוצעו לו, ומעל באמון שניתן בו. יותר מכך, מאסר מותנה בן שישה חודשים התלוי מעל ראשו, לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות אלימות כלפי רעייתו. ניתן רק לשער את הפחד שאחז במתלוננת כשהותקפה על ידי בעלה, אבי ילדיה, בין כותלי בית אמה, כשהאחרון לא הסתפק באלימות פיזית אלא הוסיף ואיים שיהרוג אותה, וכי "אין לו מה להפסיד ויישב בכלא עשרים שנה". ה"נכונות ראשונית" שהביע הנאשם להליך טיפולי היא בגדר מעט מדי ומאוחר מדי, וממילא איננה מצדיקה דחיית גזר הדין. כאמור בהחלטה מיום 1.6.20, תוכנו (הרע) של התסקיר איננו מתיישב עם ההמלצה לדחות את הדיון. למשמעותה של המלצת שירות המבחן ראו ע"פ 2228/20 מורד אטרש נ' מדינת ישראל (24.06.2020):

> "עוד זאת אעיר, את שידוע - תפקידו של שירות המבחן להמליץ, תפקידו של בית המשפט להכריע. חזר על כך בית משפט זה פעמים רבות (ראו לדוגמה: ע"פ 6122/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (13.02.2020); רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.08.2017)). בית המשפט המחוזי לא מצא לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על דחייה נוספת במתן גזר הדין. כבר נפסק בעבר, כי לא בנקל יורה בית המשפט על דחיית מועד מתן גזר הדין: "כאשר עסקינן בהמלצה של שירות המבחן לדחות את מועד מתן גזר הדין לצורך מיצוי הליך שיקומי, עומדים מנגד שיקולים שונים, וביניהם האינטרס בסופיות הדיון; הפגיעה הנגרמת להרתעת היחיד והרבים מכך שהעונש ירוצה זמן מה לאחר ההרשעה; והשפעת הדחייה על שיקומם של נפגעי העבירה ועל הנאשם עצמו" (ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (11.01.2016)). בית המשפט נדרש לאזן בין השיקולים השונים, ולהכריע כראוי בעיניו. כך פעל בית המשפט המחוזי בענייננו, ולא נפל פגם בהכרעתו" (פסקה 14).

13. אשר לבקשת הנאשם להורות על הארכת המאסר המותנה, אין לה על מה שתסמוך. הכלל - מאסר על תנאי יש להפעיל, ובהיעדר נימוקים מיוחדים, במצטבר. כשמדובר בעבירות אלימות חוזרות כלפי אותה המתלוננת ובהינתן הנסיבות עליהן עמדתי לעיל, אינני רואה הצדקה כלשהי לסטות מהכלל ולחפוף את העונשים. ראו ע"פ 2336/16 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל (14.12.17).

> "...ככלל, תקופת מאסר על תנאי תרוצה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך מטעמים שיירשמו. כך גם, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך תיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף" (פסקה 32).

14. הערה בטרם סיום: ב"כ הנאשם טען כי העבירות בהן הורשע הנאשם אינן ברף חומרה גבוה, ללא חבלות, אירוע קצר שלאחריו המשיכו בני הזוג בחיים משותפים משך למעלה משנתיים. לצערנו, עבירות אלימות במשפחה הן כמעט בגדר חזון נפרץ. פעמים לא מעטות בתי המשפט נאלצים לדון במעשים קשים וחמורים מאלו בהם הורשע הנאשם, אלא שאין בכך כדי להצדיק התייחסות מקילה וסלחנית למעשיו הרעים של הנאשם. כינוי העבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין "תקיפה סתם" חוטא למהותה. ראו עניין פלוני (הדגשה במקור): "המבקש חזר והדגיש בבקשתו, כי עסקינן בתקיפה "סתם", אולם דומה כי אירוע בו מלפף הבעל את שערות ראשה של אישתו בידו, מרים וגורר אותה מהמיטה, לוחץ על צווארה באמצעות אגודלו ואמתו, מחזיק אותה באוויר ומטיח אותה לרצפה - איננו ראוי להתייחסות "סתם"" (פסקה 8).

תוצאה

14. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 6 חודשים מאסר מותנה (ת"פ 52904-06-14, גזר דין מיום 13.7.16), זאת במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות או איומים.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447 לחוק העונשין.

ד. פיצויים בסך 4,000 ש"ח אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 3). הפיצויים ישולמו ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.20. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.12.20. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ו. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם ייזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן (לידיעה).

ניתן היום, ט' תמוז תש"פ, 01 יולי 2020, במעמד הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©